

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2012. gada 13. martā*

Apelācija — Kopējā ārpolitika un drošības politika — Pret Irānas Islāma Republiku pieņemtie ierobežojošie pasākumi ar mērķi novērst kodolieroču izplatīšanu — Bankas meitassabiedrības naudas līdzekļu iesaldēšana — Samērīguma princips — Vienība, kas pieder vai kuru kontrolē

Lieta C-380/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 25. septembrī iesniedza

Melli Bank plc, Londona (Apvienotā Karaliste), ko pārstāv *D. Anderson* un *D. Wyatt*, QC, kā arī *R. Blakeley*, barrister, kurus pilnvarojuši *S. Gadhia* un *T. Din*, solicitors,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējiem lietas dalībniekiem esot šādiem:

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *M. Bishop* un *R. Szostak*, pārstāvji,

atbildētāja pirmajā instancē,

Francijas Republika, ko pārstāv *E. Belliard*, kā arī *G. de Bergues*, *L. Butel* un *E. Ranaivoson*, pārstāvji,

Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste, ko pārstāv *S. Hathaway*, pārstāvis, kam palīdz *S. Lee*, barrister,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *S. Boelaert* un *M. Konstantinidis*, pārstāvji,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs *V. Skouris* [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji *A. Tizzano* [*A. Tizzano*], *H. N. Kunja Rodrigess* [*J. N. Cunha Rodrigues*], *K. Lénartss* [*K. Lenaerts*], *Ž. K. Bonišo* [*J.-C. Bonichot*], *A. Prehala* [*A. Prechal*], tiesneši *A. Ross* [*A. Rosas*] (referents), *R. Silva de Lapuerta* [*R. Silva de Lapuerta*], *K. Šimans* [*K. Schiemann*], *E. Juhāss* [*E. Juhász*], *D. Švābi* [*D. Šváby*], *M. Bergere* [*M. Berger*] un *E. Jarašūns* [*E. Jarašiūnas*],

ģenerālvokāts *P. Mengoci* [*P. Mengozzi*],

sekretāre *L. Hjūleta* [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 29. marta tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – angļu.

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2011. gada 28. jūnija tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Savā apelācijas sūdzībā *Melli Bank plc* (turpmāk tekstā – “*Melli Bank*”) lūdz atcelt Eiropas Kopienų Pirmās instances tiesas [tagad – Vispārējā tiesa] 2009. gada 9. jūlija spriedumu apvienotajās lietās T-246/08 un T-332/08 *Melli Bank/Padome* (Krājums, II-2629. lpp.; turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”), ar kuru tā ir noraidījusi *Melli Bank* celtās prasības, pirmkārt, lietās T-246/08 un T-332/08 atcelt Padomes 2008. gada 23. jūnija Lēmuma 2008/475/EK, ar ko īsteno 7. panta 2. punktu Regulā (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 163, 29. lpp.; turpmāk tekstā – “apstrīdētais lēmums”), pielikuma B tabulas 4. punktu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz *Melli Bank*, un, otrkārt, lietā T-332/08 eventuāli atzīt, ka nav piemērojams Padomes 2007. gada 19. aprīļa Regulas (EK) Nr. 423/2007 par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 103, 1. lpp.) 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts.
- 2 Kā Vispārējā tiesa ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 1. punktā, apelācijas sūdzības iesniedzēja *Melli Bank* ir akciju sabiedrība, kas reģistrēta un kuras juridiskā adrese ir Apvienotajā Karalistē, un kurai atļauju izsniegusi, un kuras darbību reglamentē *Financial Services Authority* (Apvienotās Karalistes finanšu pakalpojumu regulators). Apvienotajā Karalistē tā savu darbību banku pakalpojumu jomā uzsāka 2002. gada 1. janvārī pēc *Bank Melli Iran* filiāles šajā valstī pārveidošanas. *Bank Melli Iran*, kas ir mātessabiedrība, kurai pilnībā pieder *Melli Bank*, ir Irānas banka, ko kontrolē Irānas valsts.

Atbilstošās tiesību normas

Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padomes Rezolūcija 1737 (2006) un Rezolūcija 1747 (2007)

- 3 Lai izdarītu spiedienu uz Irānas Islāma Republiku ar mērķi panākt, lai tā pārtrauktu ar kodolieroču izplatīšanu un kodolieroču piegādes sistēmu attīstību saistītās darbības (turpmāk tekstā – “kodolieroču izplatīšana”), Apvienoto Nāciju Organizācijas Drošības padome (turpmāk tekstā – “Drošības padome”) 2006. gada 23. decembrī pieņēma Rezolūciju 1737 (2006).
- 4 Šīs rezolūcijas 12. punktā Drošības padome:
“[nolēma], ka visām valstīm dienā, kad pieņemta šī rezolūcija, vai jebkurā vēlākā laikā ir jāiesaldē to teritorijā esošie līdzekļi, citi finanšu aktīvi un saimnieciskie resursi, kuri ir pielikumā minēto personu vai vienību īpašumā vai kontrolē, kā arī kas pieder vai ko kontrolē citas personas vai vienības, kuras [Drošības] [p]adome vai (Sankciju) komiteja ir apzinājusi par tādām, kas piedalās Irānas ar kodolieroču izplatīšanu saistītās darbībās un piedalās kodolieroču piegādes sistēmu attīstībā, ir tieši saistītas ar to vai sniedz tai atbalstu, vai personām vai vienībām, kas rīkojas to vārdā vai vadībā, vai kā vienības, kas tām pieder vai ir to kontrolē, tostarp nelikumīgā veidā [..].”
- 5 Rezolūcijas 1737 (2006) pielikumā ir minētas personas un vienības, kuras bija iesaistītas kodolieroču izplatīšanā un kuru līdzekļi un saimnieciskie resursi (turpmāk tekstā – “līdzekļi”) ir jāiesaldē.
- 6 Šis saraksts tika atjaunots ar vairākām rezolūcijām, tostarp Drošības padomes 2007. gada 24. marta Rezolūciju 1747 (2007), ar kuru tika iesaldēti Irānas bankas *Bank Sepah* un tās meitassabiedrības Apvienotajā Karalistē *Bank Sepah International plc* līdzekļi. Uz apelācijas sūdzības iesniedzēju Drošības padomes noteiktie līdzekļu iesaldēšanas pasākumi neattiecas.

Kopējā nostāja 2007/140/KĀDP

7 Attiecībā uz Eiropas Savienību Rezolūcija 1737 (2006) tika īstenota ar Padomes 2007. gada 27. februāra Kopējo nostāju 2007/140/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem pret Irānu (OV L 61, 49. lpp.).

8 Kopējās nostājas 2007/140 5. panta 1. punkts ir formulēts šādi:

“Visus līdzekļus [..], kas ir tiešā vai netiešā īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē

a) tām personām un vienībām, kas uzskaitītas ANO DP Rezolūcijas 1737 (2006) pielikumā, turklāt arī tām personām un vienībām, ko noteikusi ANO Drošības padome vai saskaņā ar ANO DP Rezolūcijas 1737 (2006) 12. punktu izveidotā Komiteja; šīs personas vai vienības ir uzskaitītas I pielikumā,

b) tām I pielikumā neiekļautām personām vai vienībām, kuras piedalās ar Irānas kodolieroču izplatīšanu saistītās darbībās vai kodolieroču piegādes sistēmu attīstībā, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu, vai personām vai vienībām, kas rīkojas minēto personu vārdā vai viņu vadībā, vai vienībām, kas tām pieder vai ko tās kontrolē, tostarp nelikumīgā veidā, kas uzskaitītas II pielikumā,

iesaldē.”

9 Apelācijas sūdzības iesniedzēja Kopējās nostājas 2007/140 pielikumos nav minēta.

Regula (EK) Nr. 423/2007

10 Tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Eiropas Kopienas kompetenci, Rezolūcija 1737 (2006) tika īstenota ar Regulu Nr. 423/2007, kas pieņemta, pamatojoties uz EKL 60. un 301. pantu, attiecībā uz Kopējo nostāju 2007/140, un tās saturs būtībā ir tāds pats kā šai kopējai nostājai; šīs regulas pielikumā ir iekļauti to pašu vienību nosaukumi un fizisko personu vārdi.

11 Šīs regulas 5. pantā ir aizliegti noteikti darījumi ar personām vai vienībām, kuras atrodas Irānā, vai izmantošanai šajā valstī.

12 Minētās regulas 7. pants ir formulēts šādi:

“1. Visus līdzekļus [..], kas ir to personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, kuras minētas IV pielikumā, iesaldē. Regulas IV pielikumā iekļauj personas, vienības un struktūras, ko norādījusi [..] Drošības padome vai Sankciju komiteja saskaņā ar [DP Rezolūcijas] 1737 (2006) 12. punktu.

2. Visus līdzekļus [..], kas ir to personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, kuras minētas V pielikumā, iesaldē. V pielikumā iekļauj fiziskas un juridiskas personas, vienības un struktūras, kas nav minētas IV pielikumā un kas saskaņā ar 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu Kopējā nostājā 2007/140 [..] ir apzinātas kā tādas, kas:

a) piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās Irānas darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu, vai

b) piedalās Irānas kodolieroču piegādes sistēmu izstrādē, ir tieši saistītas ar to vai sniedz tai atbalstu;

c) rīkojas a) vai b) apakšpunktā minētas personas, vienības vai struktūras vārdā vai uzdevumā, vai

d) ir juridiska persona, vienība vai struktūra, kas pieder a) vai b) apakšpunktā minētai personai, vienībai vai struktūrai vai kuru kontrolē, tostarp ar nelikumīgiem līdzekļiem, šāda persona, vienība vai struktūra.

3. Nekādus līdzekļus vai saimnieciskos resursus nedara tieši vai netieši pieejamus IV un V pielikumā minētajām fiziskajām vai juridiskajām personām, vienībām vai struktūrām vai to interesēs.
4. Ir aizliegts apzināti un tīši piedalīties darbībās, kuru mērķis vai iznākums ir tieši vai netieši apiet 1., 2. un 3. punktā minētos pasākumus.”
- 13 Apelācijas sūdzības iesniedzēja Regulas Nr. 423/2007 V pielikumā nav minēta.
- 14 Šīs regulas 13. pantā attiecīgajām personām un vienībām ir uzlikts pienākums kompetentajām iestādēm sniegt dažāda veida informāciju un sadarboties ar tām.
- 15 Minētās regulas 15. panta 2. un 3. punkts ir formulēti šādi:
- “2. Padome ar kvalificētu balsu vairākumu izveido, pārskata un groza 7. panta 2. punktā minēto personu, vienību un struktūru sarakstu, turklāt pilnīgā saskaņā ar Padomes veiktajiem konstatējumiem attiecībā uz Kopējās nostājas 2007/140 [...] II pielikumu. V pielikumā iekļauto sarakstu regulāri un ne retāk kā reizi 12 mēnešos pārskata.
3. Padome nosaka individuālos un īpašos iemeslus lēmumiem, kas pieņemti saskaņā ar 2. punktu, un dara tos zināmus attiecīgajām personām, vienībām un struktūrām.”
- 16 Šīs pašas regulas 16. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, kas piemērojamas par šīs regulas pārkāpumiem.

Drošības padomes Rezolūcija 1803 (2008)

- 17 Saskaņā ar Drošības padomes 2008. gada 3. marta Rezolūcijas 1803 (2008) 10. pantu tā aicina “visas valstis modri savā teritorijā novērot finanšu iestāžu darbības ar visām bankām, kuru domicils ir Irānā, it īpaši ar *Melli* banku un *Saderat* banku, kā arī ar to filiālēm un pārstāvniecībām ārvalstīs, lai izvairītos no tā, ka šādas darbības veicina kodolieroču izplatīšanu vai kodolieroču piegādes sistēmu attīstību”.

Kopējā nostāja 2008/479/KĀDP

- 18 Ar Padomes 2008. gada 23. jūnija Kopējo nostāju 2008/479/KĀDP, ar ko groza Kopējo nostāju 2007/140 (OV L 163, 43. lpp.), tostarp tika aizstāts pēdējās minētās kopējās nostājas II pielikums. Šis pielikums ietver A tabulu ar virsrakstu “Fiziskas personas” un B tabulu ar virsrakstu “Vienības”.
- 19 Saskaņā ar Kopējo nostāju 2008/479 *Bank Melli Iran* un *Melli Bank* bija to vienību vidū, uz kurām attiecās līdzekļu iesaldēšana. Šīs kopējās nostājas pielikuma B tabulas 5. punkts pirmajā ailē ar virsrakstu “Vārds, uzvārds/nosaukums” ietver šādas norādes:

“*Bank Melli* (*Melli* banka), *Melli Bank Iran* un visas filiāles un meitas uzņēmumi, tostarp

- a) *Melli Bank plc*
- b) *Bank Melli Iran Zao*”.
- 20 Otrajā ailē ar virsrakstu “Identifikācijas informācija” pretī katras attiecīgās bankas nosaukumam ir norādīta adrese.

21 Trešajā ailē ar virsrakstu “Pamatojums” ir šāds teksts:

“Sniedz vai mēģina sniegt finansiālu atbalstu uzņēmumiem, kas iesaistīti Irānas kodolprogrammā un raķešu programmā vai iegādājas šīm programmām paredzētas preces (*AIO, SHIG, SBIG, AEOI, Novin Energy Company, Mesbah Energy Company, Kalaye Electric Company* un *DIO*). *Bank Melli* veicina Irānas paaugstināta riska darbības. Tā ir daudzkārt veicinājusi paaugstināta riska materiālu iegādi Irānas kodolprogrammā un raķešu programmai. Tā ir sniegusi dažādus finanšu pakalpojumus tādu vienību vārdā, kuras ir saistītas ar Irānas kodolrūpniecību un raķešu rūpniecību, tostarp atvērusi akreditīvus un uzturējusi kontus. Daudzi no nosauktajiem uzņēmumiem ir minēti [Drošības padomes] Rezolūcijās 1737 un 1747.”

22 Ceturtajā ailē ar virsrakstu “Iekļaušanas datums” ir norādīts datums “23.6.2008”.

Apstrīdētais lēmums

23 2008. gada 23. jūnijā Padome pieņēma arī apstrīdēto lēmumu. Šī lēmuma pielikums aizstāj Regulas Nr. 423/2007 V pielikumu. Tajā ietilpst A tabula ar virsrakstu “Fiziskas personas” un B tabula ar virsrakstu “Juridiskas personas, vienības un struktūras”, un tās abas ietver tādas pašas ailes kā Kopējās nostājas 2008/479 pielikumā ietvertās. Apelācijas sūdzības iesniedzēja ir iekļauta minētās B tabulas 4. punktā. Norādes par apelācijas sūdzības iesniedzēju ir identiskas minētās Kopējās nostājas pielikumā ietvertajām, izņemot iekļaušanas datumu, kas ir 2008. gada 24. jūnijs. Šis lēmums tika publicēts 2008. gada 24. jūnija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Prasība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

24 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 25. jūnijā, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību lietā T-246/08, lūdzot atcelt apstrīdētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punktu tiktāl, ciktāl tas uz to attiecas, kā arī piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

25 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 15. augustā, apelācijas sūdzības iesniedzēja cēla prasību lietā T-332/08, lūdzot Vispārējo tiesu:

- atcelt apstrīdētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punktu tiktāl, ciktāl tas uz to attiecas;
- ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir obligāti piemērojams, to atzīt par nepiemērojamu atbilstoši EKL 241. pantam un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

26 Francijas Republikai, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei un Eiropas Kopienu Komisijai tika atļauts iestāties lietā Vispārējā tiesā Padomes prasījumu atbalstam.

27 Apelācijas sūdzības iesniedzēja savu prasījumu atbalstam izvirzīja vairākus pamatus. Pirmais pamats attiecās uz *Bank Melli Iran* nepiedalīšanos kodolieroču izplatīšanas finansēšanā. Otrais pamats bija par pieļauto kļūdu, interpretējot un piemērojot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu, jo Padomei bija rīcības brīvība. Trešais pamats, kas bija izvirzīts pakārtoti, attiecās uz šī 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta prettiesiskumu samērīguma principa pārkāpuma dēļ, jo saskaņā ar šo tiesību normu Padomei bija pienākums iekļaut apelācijas sūdzības iesniedzēju minētās regulas V pielikumā esošajā sarakstā. Ceturtais pamats bija par pieļauto kļūdu, interpretējot vai piemērojot minētā 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja nav vienība, kas “pieder” vai ko “kontrolē” mātessabiedrība šīs tiesību normas izpratnē. Piektais pamats attiecās uz nediskriminācijas principa pārkāpumu. Sestais pamats bija par pienākuma norādīt apstrīdētā lēmuma pamatojumu pārkāpumu.

- 28 Vispārējā tiesa pirmo pamatu atzina par nepieņemamu, jo tas, ka *Bank Melli Iran* nepiedalījās kodolieroču izplatīšanas finansēšanā, prasības pieteikumā bija izteikts tikai kā apgalvojums un – tiktāl, ciktāl šis pamats tika izvirzīts vēlāk – tas bija jauns pamats.
- 29 Vispārējā tiesa turpinājumā izvērtēja visus pārējos pamatus un tos noraidīja.

Lietas dalībnieku prasījumi apelācijas tiesvedībā

30 *Melli Bank* lūdz Tiesu:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- apmierināt lietās T-246/08 un T-332/08 celtās prasības;
- atcelt apstrīdētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punktu tiktāl, ciktāl tas uz to attiecas;
- ja Vispārējā tiesa uzskatītu, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir obligāti piemērojams, atzīt to par nepiemērojamu un
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus apelācijas tiesvedībā un tiesvedībā pirmajā instancē.

31 Padome, Francijas Republika, Apvienotā Karaliste un Komisija lūdz Tiesu:

- apelācijas sūdzību noraidīt un
- piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

32 Apelācijas sūdzībā ir izvirzīti četri pamati. Ar pirmo pamatu, kuru veido divas daļas, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir saistoša tiesību norma, kaut arī šāda interpretācija, kā norādīts šī pamata pirmajā daļā, ir pretrunā šīs tiesību normas formulējumam un, kā norādīts šī pamata otrajā daļā, ir pretrunā samērīguma principam. Izvirzot otro pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa, uzskatot, ka minētais 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts ir saderīgs ar samērīguma principu, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Ar trešo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējā tiesa, formulējot un piemērojot kritēriju, lai noteiktu, vai apelācijas sūdzības iesniedzēja patiešām pieder mātessabiedrībai un vai tā to kontrolē, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Izvirzot ceturto pamatu, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa, secinot, ka Padome bija izpildījusi tās pienākumu norādīt pamatojumu lēmumā par apelācijas sūdzības iesniedzējas iekļaušanu to personu, vienību un struktūru sarakstā, uz kurām attiecas Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkts, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

Par pirmā pamata pirmo daļu – kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu

Lietas dalībnieku argumenti

33 Pirmā pamata pirmā daļa galvenokārt attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 61.–67. punktu, kā arī tā 69. un 70. punktu.

- 34 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktā iekļautā vārda “iesaldē” analīzi, kuru Vispārējā tiesa veica pārsūdzētā sprieduma 63. punktā un saskaņā ar kuru tā secināja, ka Padomei nebija rīcības brīvības. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka minētā 2. punkta otrajā teikumā esošā izteiciena “kas ir apzinātas” izmantošana niansē iepriekš izmantoto vārdu “iekļauj” un pierāda, ka Padomei bija jāveic izvērtēšanas un identificēšanas darbības, lai noteiktu, vai vienību, kas pieder vai kuras kontrolē, aktīvi bija jāiesaldē. Turklāt šis Vispārējās tiesas secinājums esot pretrunā pārsūdzētā sprieduma 64. un 65. punktam, kuros tā uzskatīja, ka Padomei bija jāizvērtē, vai bija izpildīti Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta piemērošanas nosacījumi tostarp attiecībā uz meitassabiedrībām, kuras pilnībā pieder vienībām, kas apzinātas kā tādas, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā.
- 35 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Regulā Nr. 423/2007 ir paredzēta individualizēta pieeja personu, vienību un struktūru, uz kurām attiecas Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkts, iekļaušanai sarakstā, kas pamato pienākumu īpaši norādīt pamatojumu katras vienības iekļaušanai šajā sarakstā – pienākumu, kurš ir ietverts šīs regulas 15. panta 3. punktā, saskaņā ar kuru Padomei ir jānorāda iemesli, pamatojoties uz kuriem tā uzskata, ka konkrēta vienība izpilda nosacījumus, kas vajadzīgi, lai atrastos minētajā sarakstā.
- 36 Padome, Francijas Republika, Apvienotā Karaliste un Komisija šo interpretāciju apstrīd.

Tiesas vērtējums

- 37 Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir noteikts, ka “visus līdzekļus [..], kas ir to personu, vienību vai struktūru īpašumā, valdījumā, turējumā vai kontrolē, kuras minētas V pielikumā, iesaldē” un ka “V pielikumā iekļauj fiziskas un juridiskas personas, vienības un struktūras, kas nav minētas IV pielikumā un kas saskaņā ar 5. panta 1. punkta b) apakšpunktu Kopējā nostājā 2007/140/KĀDP ir apzinātas kā tādas, kas [..] ir juridiska persona, vienība vai struktūra, kas pieder a) vai b) apakšpunktā minētai personai, vienībai vai struktūrai [kas piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu] vai kuru kontrolē, tostarp ar nelikumīgiem līdzekļiem, šāda persona, vienība vai struktūra”.
- 38 Atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai (pēc analogijas skat. 1983. gada 17. novembra spriedumu lietā 292/82 *Merck, Recueil*, 3781. lpp., 12. punkts, un 2010. gada 23. februāra spriedumu lietā C-480/08 *Teixeira*, Krājums, I-1107. lpp., 48. punkts) Vispārējā tiesa, interpretējot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu, ir ņēmusi vērā šīs tiesību normas formulējumu un kontekstu, kā arī ar tiesisko regulējumu, kurā šī tiesību norma ir iekļauta, sasniedzamos mērķus.
- 39 Kā savu secinājumu 40. punktā ir norādījis ģenerālvokāts, Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka, ņemot vērā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta formulējumu, šī tiesību norma Padomei uzlika pienākumu iesaldēt tādas vienības līdzekļus, kura “pieder” vienībai, kas ir apzināta kā tāda, kura piedalās kodolieroču izplatīšanā šīs pašas regulas 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, vai kuru “kontrolē” šāda vienība, jo Padome katrā atsevišķā gadījumā izvērtē tādas vienības statusu, kas “pieder” attiecīgajai vienībai vai kuru “kontrolē” šāda vienība.
- 40 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 64. un 65. punktā pareizi ir uzskatījusi, ka, ņemot vērā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta ievaddaļā esošo izteicienu “kas ir apzinātas”, Padomei katrā atsevišķā gadījumā bija jāizvērtē vienības, kas “pieder” vai kuru “kontrolē”, statuss, tostarp atkarībā no attiecīgās piederības pakāpes vai attiecīgās kontroles intensitātes. Pārsūdzētā sprieduma 63. un 69. punktā Vispārējā tiesa pareizi ir arī uzskatījusi, ka, ņemot vērā vārda “iesaldē” izmantošanu šajā pašā Regulas Nr. 423/2007 noteikumā, līdzekļu iesaldēšanas pasākuma attiecināšana uz vienību, kuru Padome ir apzinājusi kā tādu, kas pieder vienībai, kura pati ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, vai kuru kontrolē šāda vienība, ir obligāta un šāds pasākums nav jāpamato ar to, ka piederošā vai kontrolētā vienība pati piedalās šajās izplatīšanas darbībās.

- 41 Šie abi Vispārējās tiesas vērtējumi nav pretrunīgi, jo pirmais vērtējums attiecas uz pienākumu pārbaudīt – ar zināmu rīcības brīvību – vienības, kas “pieder” attiecīgajai vienībai vai kuru “kontrolē” šāda vienība, statusu, savukārt otrais vērtējums attiecas uz pienākumu iesaldēt šādas vienības līdzekļus, nepārbaudot, vai tā pati piedalās kodolieroču izplatīšanā.
- 42 Šādos apstākļos no tā, ka Padomei ir rīcības brīvība attiecībā uz piederošas vai kontrolētas vienības statusu, nevar secināt, ka Padomei ir rīcības brīvība arī izvērtēt šādas vienības līdzdalību kodolieroču izplatīšanā, lai pieņemtu lēmumu par tās līdzekļu iesaldēšanu.
- 43 Arī no Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punktā minētā pienākuma norādīt pamatojumu nevar secināt šādas rīcības brīvības pastāvēšanu. Individuālie un īpašie iemesli, kurus Padomei ir jānosaka, ir iemesli, kuri attiecas uz minēto personu, vienību un struktūru iekļaušanu attiecīgajā sarakstā, proti, – atkarībā no gadījuma – piedalīšanās Irānas Islāma Republikas kodolieroču darbībās, vai – saistībā ar piederošām vai kontrolētām vienībām – iemesli, pamatojoties uz kuriem tā uzskatīja, ka ir izpildīts nosacījums par piederību vai kontroli.
- 44 Ņemot vērā iepriekš minēto, apelācijas sūdzības pirmā pamata pirmā daļa nav pamatota un tādējādi tā ir jānoraida.

Par pirmā pamata otro daļu un otro pamatu – samērīguma principa pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 45 Pirmā pamata otrajā daļā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa, interpretējot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu tādējādi, ka Padomei nav rīcības brīvības, lai noteiktu, vai meitassabiedrība atbilst šajā noteikumā minētajiem kritērijiem, ir pārkāpusi samērīguma principu. Izvirzot otro pamatu, tā uzskata, ka, ja Tiesa nolemtu, ka šīs regulas 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta piemērošanai ir obligāts raksturs, šī tiesību norma pati pārkāptu samērīguma principu un līdz ar to tā šajā lietā būtu jāatzīst par nepiemērojamu saskaņā ar EKL 241. pantu, kas nozīmētu, ka apstrīdētajam lēmumam nav juridiska pamata. Pirmā pamata otrā daļa un otrais pamats galvenokārt attiecas uz pārsūdzētā sprieduma 75., 76., 99., 102. un 103. punktu, kā arī tā 107.–110. punktu.
- 46 Apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē Vispārējās tiesas vērtējumu, jo tā, interpretējot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu, nav ņēmusi vērā Drošības padomes rezolūcijas. Tā atgādina starp šīm rezolūcijām un šo regulu esošo saikni, kas izriet tostarp no šīs regulas preambulas pirmā, otrā, piektā un sestā apsvēruma, kā arī no Kopējās nostājas 2007/140 preambulas apsvērumiem. Turklāt Rezolūcija 1803 (2008), kaut arī tā tika pieņemta pēc Regulas Nr. 423/2007, esot īpaši nozīmīga šīs regulas 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta interpretācijai. Tas, ka Drošības padome nav veikusi nevienu līdzekļu iesaldēšanas pasākumu attiecībā pret apelācijas sūdzības iesniedzēju, bet šīs rezolūcijas 10. punktā ir aicinājusi valstis “izrādīt modrību”, parādot, ka par līdzekļu iesaldēšanu mazāk smagi pasākumi varēja būt efektīvi, lai sasniegtu ar Drošības padomes rezolūcijām izvirzītos mērķus.
- 47 Apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, kā norādīts pārsūdzētā sprieduma 103. punkta pēdējā teikumā, ka tādu vienību līdzekļu iesaldēšana, kas pieder vienībai, kas apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, vai kuru kontrolē šāda vienība, bija nepieciešama un atbilstoša, lai nodrošinātu pret šo pēdējo minēto vienību veikto pasākumu efektivitāti un lai garantētu, ka šie pasākumi netiek apietī. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Regulas Nr. 423/2007 5. panta 1. punktā, 7. panta 3. un 4. punktā, 13. pantā, kā arī 16. pantā jau ir paredzēti efektīvi pasākumi. Vispārējā tiesa kļūdaini esot noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvātos alternatīvos pasākumus, apgalvojot, ka ar tiem nevarot novērst iespējamus darījumus, kas nav saderīgi ar veiktajiem ierobežojošajiem pasākumiem. Katrā ziņā attiecībā uz *ex post* alternatīvajiem pasākumiem meitassabiedrību varētu iekļaut sarakstā tikai pēc

minēto pasākumu izmantošanas. Vispārējā tiesa, nolemjot tā, kā tā lēma, esot sagrozījusi samērīguma principu un pārcēlusi pierādīšanas pienākumu, prasot apelācijas sūdzības iesniedzējai pierādīt alternatīvo pasākumu absolūto efektivitāti.

- 48 Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata – tas, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 107. punktā kategoriski ir noraidījusi tās argumentāciju par šo alternatīvo pasākumu efektivitāti, acīmredzami nebija atbilstoši, ņemot vērā ar līdzekļu iesaldēšanas pasākumiem izdarītā tās pamattiesību pārkāpuma smagumu.
- 49 Apelācijas sūdzības iesniedzēja konstatē, ka apstrīdētajā lēmumā bija minētas tikai divas no divdesmit *Bank Mellī Iran* meitassabiedrībām. Tā Vispārējai tiesai esot arī iesniegusi citu piemēru, kas minēts pārsūdzētā sprieduma 53. punktā un no kura izrietēja, ka Padome mātessabiedrību attiecīgajā sarakstā ir iekļāvusi, neminot nevienu no tās sešām meitassabiedrībām. No tā apelācijas sūdzības iesniedzēja secina, ka vai nu Padomei, piemērojot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu, ir rīcības brīvība, kā uzskata apelācijas sūdzības iesniedzēja, vai arī šī prakse pierāda, ka visu meitassabiedrību obligāta iekļaušana minētajā sarakstā ir nesamērīga.
- 50 Apelācijas sūdzības iesniedzēja no tā secina, ka Padomei ir rīcības brīvība un ka Vispārējā tiesa, interpretējot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu tādējādi, ka šī noteikuma piemērošana ir obligāta, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Katrā ziņā minētais 7. panta 2. punkta d) apakšpunkts esot neskaidrs. Atbilstoši judikatūrai, ja atvasināto tiesību noteikums var tikt interpretēts vairākos veidos, priekšroka jādod interpretācijai, kas noteikumu padara atbilstošu Līgumam. Šajā lietā Vispārējā tiesa, Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu neinterpretējot tādējādi, ka Padomei ir rīcības brīvība, esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 51 Padome, Francijas Republika, Apvienotā Karaliste un Komisija uzskata, ka Vispārējā tiesa, izvērtējot attiecīgā pasākuma samērīgumu, nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

Tiesas vērtējums

- 52 No pastāvīgās judikatūras izriet, ka samērīguma princips, kas ir viens no Kopienas tiesību vispārējiem principiem, prasa, lai līdzekļi, kurus pielieto, īstenojot Savienības tiesību normu, būtu atbilstoši attiecīgā tiesiskā regulējuma sasniedzamo leģitīmo mērķu īstenošanai un nepārsniegtu to, kas ir nepieciešams, lai tos sasniegtu (2002. gada 10. decembra spriedums lietā C-491/01 *British American Tobacco (Investments)* un *Imperial Tobacco, Recueil*, I-11453. lpp., 122. punkts; 2005. gada 6. decembra spriedums apvienotajās lietās C-453/03, C-11/04, C-12/04 un C-194/04 *ABNA u.c.*, Krājums, I-10423. lpp., 68. punkts, kā arī 2010. gada 8. jūnija spriedums lietā C-58/08 *Vodafone u.c.*, Krājums, I-4999. lpp., 51. punkts).
- 53 Apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd izvirzītā mērķa leģitimitāti, proti, kodolieroču izplatīšanas Irānā apkarošanu, lai saglabātu starptautisko mieru un drošību, bet apstrīd piederošo vai kontrolējošo vienību līdzekļu iesaldēšanas atbilstību un nepieciešamību. Tā Vispārējai tiesai vispirms pārmet, ka tā, interpretējot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu, pietiekami nav ņēmusi vērā Drošības padomes rezolūcijas.
- 54 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Drošības padomes rezolūcijas, no vienas puses, un Padomes kopējās nostājas, kā arī regulas, no otras puses, ietilpst atšķirīgās tiesību sistēmās. Tiesību aktus, kas ir pieņemti, no vienas puses, Apvienoto Nāciju Organizācijas ietvaros un, no otras puses, Savienības ietvaros, ir pieņēmušas struktūras, kurām ir autonomas pilnvaras, kas tām ir piešķirtas ar to pamatstatūtiem, kādi ir līgumi, ar kuriem tās tika nodibinātas (2011. gada 16. novembra spriedums lietā C-548/09 P *Bank Mellī Iran/Padome*, Krājums, I-11381. lpp., 100. un 102. punkts).
- 55 Iepriekš minētā sprieduma lietā *Bank Mellī Iran/Padome* 103. punktā Tiesa ir atgādinājusi, ka, izstrādājot Kopienas pasākumus, kuru mērķis ir kopējā nostājā paredzētās Drošības padomes rezolūcijas īstenošana, Kopienai ir pienācīgi jāņem vērā attiecīgās rezolūcijas formulējums un mērķis.

Tāpat, interpretējot regulu, ar kuru tiek īstenota Drošības padomes rezolūcija, ir jāņem vērā šīs rezolūcijas teksts un mērķis (iepriekš minētais spriedums lietā *Bank Mellī Iran/Padome*, 104. punkts un tajā minētā judikatūra).

- 56 Vispārējā tiesa ir ņēmusi vērā Rezolūciju 1737 (2006), jo pārsūdzētā sprieduma 6. punktā tā ir konstatējusi, ka šī rezolūcija ir tikusi īstenota ar Regulu Nr. 423/2007, kuras saturs būtībā ir identisks Kopējās nostājas 2007/140 saturam. Šajā ziņā apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi, kā Vispārējā tiesa būtu varējusi nonākt pie citāda secinājuma jautājumā par piederošo vai kontrolējošo vienību līdzekļu iesaldēšanas nepieciešamību. Jākonstatē, ka Rezolūcijas 1737 (2006) 12. punktā *expressis verbis* ir paredzēta tādu vienību līdzekļu iesaldēšana, kuras pieder personām vai vienībām, kas piedalās Irānas Islāma Republikas kodolieroču darbībās, vai kuras kontrolē šādas personas vai vienības.
- 57 Rezolūcija 1803 (2008) valstīm neliek veikt konkrētus pasākumus, bet tās tiek vienīgi aicinātas izrādīt modrību attiecībā uz to teritorijā esošo finanšu iestāžu īstenoto darbību ar *Bank Mellī Iran*, lai izvairītos no tā, ka to darbības varētu sekmēt kodolieroču izplatīšanu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Bank Mellī Iran/Padome*, 107. punkts). No šī ieteikuma nevar secināt, ka nav jāiesaldē to vienību līdzekļi, kuras pieder *Bank Mellī Iran* un kuras tā kontrolē.
- 58 Šajos apstākļos Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 103. punktā nospriežot, ka, ja tiek iesaldēti tādas vienības līdzekļi, kas apzināta kā tāda, kura piedalās kodolieroču izplatīšanā, pastāv ievērojama varbūtība, ka tā ietekmēs tās īpašumā vai kontrolē esošās vienības, lai apietu uz to attiecināto pasākumu sekas, un ka šo vienību līdzekļu iesaldēšana ir vajadzīga un atbilstoša, lai nodrošinātu veikto pasākumu efektivitāti un garantētu, ka šie pasākumi netiks apieti.
- 59 Otrkārt, jautājumā par apelācijas sūdzības iesniedzējas norādītajiem alternatīvajiem pasākumiem uzreiz ir jākonstatē, ka Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 109. punktā ir noraidījusi pirmo reizi tiesas sēdē izvirzīto pasākumu – darījumu iepriekšējās apstiprināšanas un neatkarīga aģenta veiktas šo darījumu uzraudzības – izvērtēšanu, kā arī pilnīgu darījumu ar Irānas Islāma Republiku aizliegumu, jo to izvirzīšana bija pretrunā Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punktam un 76.a panta 3. punktam. Pārsūdzētā sprieduma 107. punktā Vispārējā tiesa nolēma, ka arguments par apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī pastāvošo uzraudzības un kontroles pasākumu piemēroto raksturu attiecībā pret šī sprieduma 103. punktā izklāstīto risku nav pierādīts, līdz ar to konstatējot pierādījumu neesamību, kas Tiesai nav jāpārbauda apelācijas tiesvedībā. Jautājumā par minētā sprieduma 108. punktā minētajiem *ex post* pasākumiem Vispārējā tiesa izvērtēja to efektivitāti, sniedzot par tiem uz faktiem balstītu vērtējumu, kas Tiesai arī nav jāpārbauda apelācijas tiesvedībā.
- 60 Ņemot vērā šos faktus, nevar tikt apstrīdēts Vispārējās tiesas secinājums, kas ir iekļauts pārsūdzētā sprieduma 110. punktā un saskaņā ar kuru apelācijas sūdzības iesniedzējas piedāvātie alternatīvie pasākumi nebija atbilstoši, lai sasniegtu izvirzīto mērķi.
- 61 Tāpat, kā savu secinājumu 53. punktā ir norādījis ģenerāladvokāts un ņemot vērā pārsūdzētā sprieduma 111. un 112. punktā Vispārējās tiesas sniegto pamatojumu, Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, varēja secināt, ka, ņemot vērā starptautiskā miera un drošības uzturēšanas fundamentālo nozīmi, banku iestādes brīvības veikt saimniecisku darbību, kā arī tiesību uz īpašumu ierobežojumi, kurus radījuši līdzekļu iesaldēšanas pasākumi, nebija nesamērīgi salīdzinājumā ar minētajiem mērķiem.
- 62 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja atsauca uz to, ka Padomes prakse nav tāda, ka tā iesaldē visu tādu vienību līdzekļus, kas pieder vienībai, kura ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, vai kuras kontrolē šāda vienība. Vispārējā tiesa tomēr nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot:
- pārsūdzētā sprieduma 73. punktā, ka Padome tiesiski varēja nepiemērot Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu attiecībā uz vienībām, kuras, kā uzskatīja Padome, nebija izpildījušas šī noteikuma piemērošanas nosacījumus;

- minētā sprieduma 74. punktā, ka nebija iespējams visos gadījumos identificēt visas vienības, kas pieder vienībai, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, vai kuras kontrolē šāda vienība, un
  - minētā sprieduma 75. punktā, ka Padomes iespējami atšķirīgā prakse – pieņemot, ka tā ir prettiesiska – attiecīgajām vienībām nevar radīt tiesisko paļāvību, kā arī tiesības sev par labu atsaukties uz nelikumību, kas pieļauta par labu citam.
- 63 Vispārējā tiesa arī nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 76. punktā uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas minētajai un šī sprieduma 50. punktā atgādinātajai judikatūrai par Kopienu tiesību aktu interpretāciju nebija nozīmes, jo par Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta interpretāciju nebija šaubu.
- 64 No šiem apsvērumiem izriet, ka Vispārējā tiesa nav pārkāpusi samērīguma principu nedz saistībā ar tās sniegto Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta interpretāciju, nedz arī saistībā ar tās veikto šī noteikuma piemērošanas attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju pārbaudi. Tādējādi apelācijas sūdzības pirmā pamata otrā daļa un otrais pamats nav pamatoti un tie ir jānoraida.

Par trešo pamatu – kļūdu tiesību piemērošanā, kas pieļauta vērtējumā par to, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja pieder tās mātessabiedrībai vai ka tā to kontrolē

Lietas dalībnieku argumenti

- 65 Apelācijas sūdzības iesniedzēja kritizē pārsūdzētā sprieduma 119.–129. punktu. Tā norāda, ka kritērijs, kas ir jāņem vērā, ir izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 121. punktā, atbilstoši kuram ir jāizpēta, vai, “ņemot vērā to, ka [apelācijas sūdzības iesniedzēja] pieder [*Bank Melli Iran*], pastāv vērā ņemama iespējamība, ka [apelācijas sūdzības iesniedzēja] var izvairīties no to pasākumu ietekmes, kas noteikti attiecībā uz tās mātessabiedrību”.
- 66 Vispārējā tiesa tomēr esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 123. punktā uzskatot, ka tikai izņēmuma apstākļos var tikt pamatota Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta nepiemērošana meitassabiedrībai, kura pilnībā pieder vienībai, kas ir uzskatāma par tādu, kura piedalās kodolieroču izplatīšanā.
- 67 Apelācijas sūdzības iesniedzēja arī atsaucas uz kļūdu tiesību piemērošanā, kuru ir pieļāvusi Vispārējā tiesa, nepienācīgi ņemot vērā konkurences tiesību jomā esošos precedentus. Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka konkurences tiesībās izmantotā prezumpcija ir atspēkojama. Turklāt, lai arī šajās tiesībās attiecīgajām sabiedrībām ir atļauts Komisijai iesniegt apsvērumus, šajā lietā tas nebija iespējams, jo apelācijas sūdzības iesniedzēja attiecīgajā sarakstā tika iekļauta, nenodrošinot iespēju apstrīdēt Padomes nostāju.
- 68 Apelācijas sūdzības iesniedzēja turklāt uzskata, ka Vispārējā tiesa, attiecībā uz to piemērojot pārsūdzētā sprieduma 121. punktā minēto kritēriju, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Tā šādu kļūdu it īpaši ir pieļāvusi, pārāk lielu nozīmi piešķirot mātessabiedrības spējai iecelt *Melli Bank* direktorus. *Melli Bank* šajā ziņā atgādina vairākus faktus, kuri minēti Vispārējā tiesā iesniegtā prasības pieteikuma 17. punktā, kā arī tās saimnieciskajai darbībai radītos ierobežojumus un no tā secina, ka nebija nepieciešams noteikt tādu pasākumu kā tās līdzekļu iesaldēšanas pasākums.
- 69 Apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka apstrīdētajā lēmumā un pārsūdzētajā spriedumā, pieņemot, ka tās rīcība būs prettiesiska, ir pārkāpts nevainīguma prezumpcijas princips, jo līdzekļu iesaldēšana ir pielīdzināma kriminālsodam.
- 70 Komisija uzsver, ka arī šī pamata ietvaros apelācijas sūdzības iesniedzēja nepierāda, kā Vispārējās tiesas argumentācijā ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā. Turklāt apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīdot faktu un pierādījumu novērtējumu.

- 71 Francijas Republika, Apvienotā Karaliste un Komisija apstrīd kritēriju, kuru Vispārējā tiesa minējusi pārsūdzētā sprieduma 121. punkta pirmajā teikumā. Tās uzskata, ka Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir ietverts alternatīvs nosacījums un tādēļ, ja konstatē, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja pilnībā pieder *Bank Melli Iran*, vairs nav jāpierāda, vai tā to kontrolē. Komisija uzskata, ka Vispārējās tiesas minētie dažādie fakti, lai konstatētu šādas kontroles esamību, ir jāuzskata “drīzāk par aspektiem, kas [...] pierāda [minētā 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta] *ratio legis*”.
- 72 Apvienotā Karaliste tomēr norāda, ka, pat ja Vispārējās tiesas minētais kritērijs būtu pieļaujams, apelācijas sūdzības iesniedzēja nav pierādījusi, ka Vispārējā tiesa savā argumentācijā ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.
- 73 Saistībā ar to, ka Vispārējā tiesa ir izmantojusi kritērijus, kuri tiek izmantoti konkurences tiesībās, Padome, Francijas Republika, Apvienotā Karaliste un Komisija norāda, ka Vispārējā tiesa esot tos tikai ņēmusi vērā.
- 74 Šīs iestādes un dalībvalstis atgādina Tiesas judikatūru, saskaņā ar kuru līdzekļu iesaldēšana ir pagaidu pasākums, nevis sods.

Tiesas vērtējums

- 75 Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir paredzēta tādu vienību līdzekļu iesaldēšana, kuras apzinātas kā tādas, kas pieder vienībām, kuras pašas ir apzinātas kā tādas, kas piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu šīs regulas 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, vai kuras kontrolē šādas vienības. Šis noteikums ir jāinterpretē, ņemot vērā Rezolūcijas 1737 (2006) 12. punktu, kurā paredzēta tādu vienību līdzekļu iesaldēšana, kuras pieder personām vai vienībām, kas apzinātas kā tādas, kuras piedalās ar kodolieroču izplatīšanu saistītās darbībās, ir tieši saistītas ar tām vai sniedz tām atbalstu, vai kuras kontrolē šādas personas vai vienības.
- 76 Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktā ir paredzēti divi alternatīvi kritēriji, proti, piederība un kontrole. No apstrīdētā lēmuma, kā arī Padomes sniegtajiem apsvērumiem Vispārējās tiesas sēdē, kurus Vispārējā tiesa ir izklāstījusi pārsūdzētā sprieduma 120. punktā, izriet, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas līdzekļi tika iesaldēti, pamatojoties uz to, ka tā bija vienība, kas “pieder” *Bank Melli Iran*. Līdz ar to Vispārējā tiesa pareizi ir aprobežojusies tikai ar to, ka pārbaudījusi *Melli Bank* piederību *Bank Melli Iran*.
- 77 Apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd, ka tā pilnībā pieder *Bank Melli Iran*. Tā, atsaucoties uz pārsūdzētā sprieduma 121. punkta pirmo teikumu, tomēr uzskata, ka Vispārējā tiesa nav juridiski pietiekami pārbaudījusi, vai tādēļ, ka tā pieder *Bank Melli Iran*, pastāvēja vērā ņemama iespējamība, ka tā var izvairīties no to pasākumu ietekmes, kas noteikti attiecībā uz tās mātessabiedrību.
- 78 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka, neraugoties uz Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta skaidro formulējumu, kas interpretēts, ņemot vērā Rezolūcijas 1737(2006) 12. punktu, un tā kā apelācijas sūdzības iesniedzēja nav apstrīdējusi, ka tā pilnībā pieder *Bank Melli Iran*, Vispārējā tiesa uzskatīja par nepieciešamu veikt papildu pārbaudi.
- 79 Veicot šo pārbaudi, tā nav pareizi piemērojusi Savienības tiesības. Ja kāda vienība pilnībā pieder vienībai, kura uzskatāma par tādu, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā, Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktā minētais piederības nosacījums ir izpildīts.
- 80 Tomēr šīs kļūdas tiesību piemērošanā dēļ nav jāatceļ pārsūdzētais spriedums, jo katrā ziņā Vispārējā tiesa ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzīto pamatu.

81 Pretēji tam, ko uzskata apelācijas sūdzības iesniedzēja, ar attiecībā pret to noteikto pasākumu tādēļ, ka tā pilnībā pieder *Bank Melli Iran*, nevar tikt pārkāpta nevainīguma prezumpcija. Līdzekļu iesaldēšanas pasākumu noteikšana, pamatojoties uz Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu, tieši neattiecas uz tādas vienības kā apelācijas sūdzības iesniedzēja autonomu rīcību un līdz ar to neprasa tai rīkoties pretēji minētās regulas prasībām.

82 Tādējādi trešais pamats nav pamatots.

Par ceturto pamatu – pamatojuma trūkumu

Lietas dalībnieku argumenti

83 Apelācijas sūdzības iesniedzēja apstrīd pārsūdzētā sprieduma 143.–151. punktā izklāstīto Vispārējās tiesas argumentāciju. Tā atgādina, ka nelabvēlīga tiesību akta pamatojums ieinteresētajai personai ir jāpaziņo vienlaicīgi ar šo tiesību aktu, un norāda, ka šajā lietā apstrīdētajā lēmumā nebija ietverts neviens “individuāls un īpašs iemesls”, kā prasīts Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punktā. Savā replikas rakstā apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka minētais lēmums tai bija jāpaziņo.

84 Pirmkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka nepietika ar to, ka Padome apstrīdētajā lēmumā bija minējusi, ka šis lēmums ir ticis pieņemts saskaņā ar Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu, jo šajā noteikumā ir paredzēti dažādi gadījumi, pamatojoties uz kuriem Padome varēja iekļaut apelācijas sūdzības iesniedzēju attiecīgajā sarakstā.

85 Otrkārt, neesot ticis sniegts neviens arguments saistībā ar pamatojumu, kādēļ Padome uzskatīja, ka pastāvēja vērā ņemama iespējamība, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja var izvairīties no tās mātessabiedrības iekļaušanas šajā sarakstā radītajām sekām.

86 Treškārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Vispārējās tiesas apgalvojums, ka Padome netieši ir uzskatījusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja pieder tās mātessabiedrībai Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta d) apakšpunkta izpratnē un ka tā līdz ar to ir iekļauta minētajā sarakstā šī iemesla dēļ, ir pārsteidzīgs secinājums, kas nekādi neizriet no apstrīdētā lēmuma formulējuma.

87 Ceturtkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka iespēja celt prasību par apstrīdēto lēmumu neatceļ to, ka Padome ir pārkāpusi pienākumu šajā lēmumā norādīt pamatojumu.

88 Piektkārt, apelācijas sūdzības iesniedzēja atgādina, ka tā uzsāka saraksti ar Padomi, lai mēģinātu noskaidrot tās iekļaušanas attiecīgajā sarakstā un tās līdzekļu iesaldēšanas iemeslus, bet Padome atteicās tai darīt zināmus ar to saistītos lietas materiālus.

89 Padome, Francijas Republika un Komisija apstrīd pamata par apstrīdētā lēmuma nepaziņošanu pieņemamību.

90 Komisija norāda, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 146. punktā minēto principu, saskaņā ar kuru papildus norādei par juridisko pamatu Padomes pienākums norādīt pamatojumu attiecās uz to, ka attiecīgā vienība piederēja vienībai, kas ir apzināta kā tāda, kas piedalās kodolieroču izplatīšanā Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunkta izpratnē, vai to kontrolēja šāda vienība.

91 Šajā ziņā Padome, Francijas Republika, Apvienotā Karaliste un Komisija uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma 147. un nākamajos punktos Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka apstrīdētajā lēmumā bija norādīts pietiekams pamatojums. It īpaši *Melli Bank* minēšana šī lēmuma pielikuma B tabulas 4. punktā ļāva apelācijas sūdzības iesniedzējai uzzināt, ka līdzekļu iesaldēšana notika tāpēc, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja bija *Bank Melli Iran* meitassabiedrība.

Tiesas vērtējums

- 92 Pamats par apstrīdētā lēmuma nepaziņošanu ir uzreiz jānoraida. Kā savu secinājumu 66. punktā ir minējis ģenerāladvokāts, šis pamats nav ticis izvirzīts Vispārējā tiesā. Apelācijas tiesvedībā Tiesas kompetencē principā ir tikai novērtēt tiesisko risinājumu, kas sniegts attiecībā uz prasības pamatiem, kuri tika izvirzīti tiesā, kas lietu izskatīja pēc būtības (2011. gada 15. septembra spriedums lietā C-544/09 P Vācija/Komisija, 63. punkts).
- 93 Saistībā ar pienākumu norādīt pamatojumu apelācijas sūdzības iesniedzēja neapstrīd Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 143.–145. punktā atgādināto principu, saskaņā ar kuru šis pienākums ir jāizvērtē, ņemot vērā lietas apstākļus. Tā tomēr uzskata, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums bija pietiekams un ar to tika izpildīts Regulas Nr. 423/2007 15. panta 3. punktā paredzētais pienākums noteikt šī lēmuma pieņemšanas individuālos un īpašos iemeslus.
- 94 Pārsūdzētā sprieduma 147. punktā Vispārējā tiesa konstatēja, ka Padome gan apstrīdētā lēmuma virsrakstā, gan tā preambulas otrajā apsvērumā bija norādījusi juridisko pamatu, pamatojoties uz kuru šis lēmums tika pieņemts, proti, Regulas Nr. 423/2007 7. panta 2. punktu, un minētā lēmuma pielikuma B tabulas 4. punktā – to, ka *Bank Melli Iran* piedalījās kodolieroču izplatīšanā un ka apelācijas sūdzības iesniedzēja bija viena no šīs sabiedrības filiālēm un meitassabiedrībām.
- 95 Pretēji tam, kā uzskata apelācijas sūdzības iesniedzēja, Vispārējā tiesa pārsūdzētajā spriedumā nepieļāva kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka nebija jāprecizē, ka apstrīdētais lēmums – tiktāl, ciktāl tas attiecās uz apelācijas sūdzības iesniedzēju – tika pieņemts saskaņā ar minētās regulas 7. panta 2. punkta d) apakšpunktu, jo bija sniegta norāde uz *Bank Melli Iran* filiālēm un meitassabiedrībām.
- 96 Tādējādi Vispārējā tiesa nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 148. punktā nospriežot, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas nosaukšana par *Bank Melli Iran* meitassabiedrību – apelācijas sūdzības iesniedzējai noteikti zināms fakts, kurš nekad nav ticis apstrīdēts – bija pietiekama saskaņā ar Vispārējās tiesas atgādināto judikatūru pienākuma norādīt pamatojumu jomā.
- 97 Attiecībā uz iespēju celt prasību apelācijas sūdzības iesniedzējas argumenta pamatā ir kļūdaina pārsūdzētā sprieduma interpretācija. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 151. punktā nav tikai norādījusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja varēja celt prasību, bet tā ir detalizēti izklāstījusi lietā T-246/08 iesniegtā prasības pieteikuma saturu, lai pamatotu savu secinājumu par pamatojuma pietiekamību, šajā ziņā uzskatot, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja savas prasības celšanas brīdī zināja par saikni, kas pastāv starp tās līdzekļu iesaldēšanu un tās mātessabiedrībai *Bank Melli Iran* pārņemto piedalīšanos kodolieroču izplatīšanā.
- 98 Argumentam par Padomes lietas materiālu nepaziņošanu nav nozīmes, lai izvērtētu pamatu par pienākuma norādīt apstrīdētā lēmuma pamatojumu pārkāpumu, tiktāl, ciktāl Vispārējā tiesa, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, ir nolēmusi, ka saskaņā ar šajā jomā esošo judikatūru minētā lēmuma pamatojums bija pietiekams.
- 99 No tā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida.
- 100 Tā kā neviens no apelācijas sūdzības iesniedzējas izvirzītajiem pamatiem nav apmierināts, apelācijas sūdzība ir jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

¹⁰¹ Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 122. pantu tad, ja apelācijas sūdzība ir nepamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī Reglamenta 69. panta 2. punktam, kurš saskaņā ar tā 118. pantu ir piemērojams apelācijas tiesvedībai, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā apelācijas sūdzības iesniedzējai spriedums ir nelabvēlīgs un Padome, Francijas Republika, Apvienotā Karaliste un Komisija ir prasījušas piespriet apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tad tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

- 1) **apelācijas sūdzību noraidīt;**
- 2) ***Melli Bank plc* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

[Paraksti]